

Виховний захід
**«Щирий сміх подовжує
ЖИТТЯ»**

Підготували
педагог-організатор
Аксюк Н.М.
Класний керівник 9 класу
Бейсюк Г.І.
Провели учні 9 класу

Під жваву мелодію вибігають ведучі.

Ведуча. Добрий день вам, люди добрі!

Ведучий. Добрий день, люди хороші!

Ведуча:

Свято сміху в нас сьогодні:

Всіх щиро ми вітаєм вас.

І усмішок тут багато,

І красиво тут у нас.

Ведучий

На нашому святі будуть для всіх

І гумор, і танці, і пісня, і сміх.

Тож дозвольте вас вітати,

І повеселитись, й щастя побажати.

Ведуча

Користь сміху ми покажем,

Щоб проблеми нам долають.

Усмішкою вік подовжимо

І не будемо сумувати.

Ведучий

Від старого і малого –

Бо всі ми любимо щедрий сміх,

З потворного й смішного

Посміятися не гріх.

Ведуча

Добрий сміх не б'є, не мучить,

Він на світі жити учить,

Тим і бажаний для всіх.

Ведучий

Любі гості, добрі люди!

Смійтеся на повні груди!

Ведуча. Світ сміху – це особливий світ. Це світ, у якому навіть ваші зажурені очі раптом починають сміятися.

Французький письменник Віктор Гюго якось сказав: «Сміх – це сонце: воно проганяє зиму з людського обличчя».

Ведучий. Сміх – один із найсильніших захисників нашого організму від негативної дії стресу, а отже – від багатьох тілесних недуг. Під час сміху в головному мозку людини виділяються гормони щастя (ендорфіни), і ми відчуваємо радісно, захищеними від усяких негараздів. Той, хто любить сміятися, хто сприймає життя іронічно, ніколи не захворіє на невроз.

Ведуча. Так, сміх і справді подовжує життя. Тут і бальзам Бітнера не треба купувати.

Сценка «Бальзам Бітнера»

Чоловік заходить в аптеку, його зустрічає жінка-фармацевт.

Чоловік. Добрий день

Жінка. Добрий день.

Чоловік. Дайте мені, будь ласка, бальзам Бітнера.

Жінка. Прошу.

Чоловік. Скажіть, а в ньому що – ноги парити треба?

Жінка. А у вас рецепт є?

Чоловік. Так, от...

Жінка. Ні, ні, ніг у ньому парити не треба, його треба в очі крапати.

Чоловік. Для чого крапати в очі. У мене ж ноги болять?..

Жінка. Правильно, на кожну ногу – до дві краплі.

Чоловік. Щось я не розумію.

Жінка. А тут нема чого розуміти. Вам укол від голови, перепрошую, куди роблять? Правильно, у м'яке місце. І ви не дивустесь, як ліки до голови піднімаються?

Чоловік. Ні.

Жінка. Так ось. Усе просто – крапаєте бальзам в очі, і ліки спокійно скапують до ніг.

Чоловік. То мені що – тазик треба підставляти, коли ліки будуть стікати по ногах?

Жінка. А ви поза очі не капайте, і не треба буде тазик підставляти.

Чоловік. А, зрозуміло, якщо очі заболять, в ньому треба парити ноги.

Жінка. Що ви – парити і парити... Якщо очі заболять, цим роблять клізму. А у вас що, ще й очі болять?

Чоловік. Ні.

Жінка. То чого ж ви мені голову морочите! Краще кажіть – піпетку брати будете?

Чоловік. Для очей чи для ніг?

Жінка. Повторюю, для ніг – піпетка, для очей – клізма.

Чоловік. Добре, давайте для ніг. Скажіть, а що треба робити, якщо вуха болять, чи, скажімо, є лупа?

Жінка. Якщо лупа, ноги треба парити в тазик, і довго, щоб запитання дурні в голову не лізли.

Чоловік. А вуха?

Жінка. А що – вуха?

Чоловік. Якщо вуха болять?

Жінка. Якщо вуха почали боліти, то бальзам не допоможе, це вам треба до хірурга на ампутацію.

Чоловік. Чого – вух?

Жінка. Ні, голови.

Чоловік. Це як? Як же жити без голови?

Жінка. А мені, здається, що вам однаково – чи з головою, чи без!

Чоловік. А як же я буду в очі краплі крапати, коли ноги заболять?

Жінка. А тоді треба ноги в тазику парити.

Чоловік. Ой, почекайте, щось ви мене зовсім заплутали. У вас є щось від голови?

Жінка. Вам від голови через що?

Чоловік. А через що у вас є?

Жінка. Через усе.

Чоловік. Тоді дайте мені через ніс, я ж піпетку для ніг брав.

Жінка. Будь ласка.

Чоловік. Що це?

Жінка. Аспірин «УПСА».

Чоловік. А як же його через ніс?

Жінка. Вставляйте в ніздрі і закрапуйте водою. Причому це треба робити, стоячи на голові.

Чоловік. А для чого?

Жінка. Щоб ліки в ноги не пішли.

Чоловік. Це ж треба, до чого дійшла наша фармацевтика!

Жінка. А давайте я вам ще і проносне дам. Це такий крем.

Чоловік. І що ж з ним треба робити?

Жінка. Його треба в обличчя втирати. Спробуйте, у нього запах свіжої полуниці. Не вірите? Беріть, це рекламний екземпляр.

Чоловік. І справді.

Жінка. Найголовніше – ефект моментальний.

Чоловік. Це точно. Ну добре, я пішов.

Жінка. Щасливо!

Ведучий. Усмішка і сміх – це ворота, через які в людину може потрапити багато хорошого. Вчені довели, що сміх збуджує центри позитивних емоцій, створює хороший настрій, допомагає жити, вчитися і працювати.

Ведуча. Щоб засміятись, людині потрібно напружити 17 м'язів, а щоб насупитися – аж 43! Тому веселим і усміхненим бути легше, чи не так? Ось які пригоди бувають у нашому класі.....

Учень 1.

Стала Якуніна на уроці

Вчителька питати:

Поясни, якого роду

Рідне слово «мати» .

Відповів на те їй Сергій,

Дивлячися в очі:

Якщо в джинсах – чоловічий,

В спідниці - жіночий.

Учень 2.

Звідки взяли ми? –

Стали Володимира Дмитровича питати.

А учитель пояснив нам у такому дусі:

- Яну знайшли у капусті,

Христю - в бараболі,

Віталія знайшли під вербою,

Павла – на тополі.

Влада знайшов біля клуні

На соломі татко...

І тут хтось голосно став викрикнути:

- От сімейка, так сімейка,

Хоч тікай із класу.

Хоч би одне появилось

На світ по-людському

Учень 3.

- Вікторе Петровичу, де Альпи? – спитав Бальдиш.

- Спитай, Дмитрику, у Ніни Іванівни. Вона завжди все переставляє з місця на місце.

Учень 4.

Слава Петрівна дає учням 9 класу завдання:

- Діти нехай кожен із вас уявить собі, що він президент, і напише від свого імені звернення до народу.
- Всі учні, крім Федорака, відразу ж почали писати.

Слава Петрівна:

- Федорак, а ти чому не пишеш?
- Чекаю, коли секретарка підійде.

Учень 5.

Галина Омелянівна задала твір на тему: «Мої батьки».

От що написав наш Марко: «Батьки нам дістаються у такому віці, що від багатьох звичок нам їх уже не відучити»

Ведуча. Зовсім інакше звучить сміх народу, коли людина хороша, чесна, але в чомусь помилилась. Тоді той сміх – доброзичливий, товариський, що допомагає людині зрозуміти помилку і виправити її, як допомагають дружні зауваження. До вашої уваги...

Сценка «На дорозі»

Дайшник. Ану, стій! Чого ти трясешся? Звичайна перевірка. (Обходить навколо велосипеда, постукує палкою по колесах). Підкачати треба було б. (Сердито). А де ще два колеса? Пропив, напевно. От як створюєш аварійну ситуацію.

Велосипедист. Вибачте, тут, мабуть, якась помилка.

Дайшник. Яка ще помилка! Це у тебе помилка на помилці. А я тільки розпочав огляд. Чому немає запасного колеса?!

Велосипедист. Мені що, його на спині возити?

Дайшник. Ну що ти, як маленький. Без запаски не можна. А як колесо спуститься?

Велосипедист. Поставлю латку.

Дайшник (передражняючи). Латку він поставить. Ти на своєму драндулеті і до найближчої вулканізації не дотягнеш. За це, до речі, теж штраф треба платити. Техогляд давно проходив?

Велосипедист. А що, треба?

Дайшник. Ти вчора за кермо сів?

Велосипедист. Ні... 20 років уже їжджу.

Дайшник. І досі без довідки про техогляд? Ай-яй-яй, це ж який штраф треба платити!

Велосипедист. Ой, мені недобре.

Дайшник. Зачекай. А де у тебе аптечка? Що, і аптечки немає? Ну це, знаєш, - штраф.

Велосипедист. Ва...ва...валідолу не знайдеться?

Дайшник. А що, в тебе ще язик заплітається і обличчя якоесь дуже вже червоне. Ану, дихни у трубочку! (Велосипедист астматично дихає). Ось тобі й маєш, ще й п'яний до всього. А я ж бачу, якось дивно ти поводишся!

Велосипедист. Я лише випив корвалолу!

Дайшник. Це справи не міняє. Платити все одно доведеться.

Велосипедист (розгублено). Як же так... Із глузду можна зійти... Вперше за 20 років – і таке.

Дайшник. Вперше чи не вперше, а відповіді все одно доведеться. Від нас не заховаєшся. 20 років, 20 років... Я може тут 30 років на цьому самому місці стою, а таких, як ти, лопухів ще не бачив. А цікаво, який у тебе кілометраж? А де спідометр? Де дошка приладів?

Велосипедист (починає божеволіти). Не знаю, мабуть, украли.

Дайшник. Непорядок. Це штраф. А-а-а! А ключ де?

Велосипедист. Який ще ключ?

Дайшник. Що означає – який? Я питаю, чому ключа нема? Машина крадена? Ну, хлопче, у тебе неприємності! Ану, вилізай із машини, руки на капот!

Велосипедист. З якої машини? Я ж на велосипеді.

Дайшник (дивиться на велосипедиста, наче вперше його бачить). Хм... дійсно, на велосипеді... Добре, проїжджай і не створюй пробок на дорозі, (навздогін), і наступного разу мені не попадайся, (до себе) а кардан у нього дійсно несправний, (за куліси) Михайловичу, а на що ми вчора писали штраф?

Ведучий. Гумор – це не просто сміх, це – сміхотерапія! Дейл Карнегі, який вчив людей мистецтва спілкування та досягнення успіху, склав таку ціну усмішці: вона нічого не коштує, а дає багато. Вона збагачує тих, хто її отримує, і не збіднює тих, хто її дарує. Вона триває лише мить, але пам'ять про неї може лишатися назавжди.

Ведуча. Гумор – добрий сміх. Він перейнятий приязню і любов'ю до людей. Жарт, дотепне слово часто впливають ефективніше, ніж будь-які повчання. А як корисно і важливо вміти посміятися із себе! Той сміх, що не ображає, а виліковує, - виховує людину.

Ведучий. Наш український народ створив безліч жартівливих пісень, коломийок, каламбурів... У добрий час і в годину лихоліття добрий сміх не залишав наш люд. Українці вміють сміятися, створювати собі настрій, піднімати дух.

Ведуча. Бо українська душа споконвіку любила веселість, забуваючи життєві негаразди і прикрощі. А що може бути краще, як зібратися десь докупити, поспівати, пожартувати.

Сценка «Під Полтавою»

Ведучий. У благородному місті Габрово на всесвітньо відомому будинку сатири і гумору викарбувано девіз: «Світ вцілів – бо сміявся». Безперечно, сміх дуже важливий, і ви самі сьогодні в цьому переконалися.

Ведуча. У народі кажуть: «Зі сміху люди бувають». Сьогодні наша усмішка – це усмішка сили, здоров'я, правди і моралі.

Ведучий. Ось і настав час прощатися з вами, друзі. Але ми хочемо побажати вам щирого сміху! Добрих жартів!

Ведуча. Веселих і доброзичливих друзів! Та нових дотепних вигадок і винаходів!

Усі разом. Смійтеся на здоров'я!

Пісня «Усмішка»

Від усмішки хмарний день ясніш,
Від усмішки засія веселка в небі...
Поділись усмішкою щедріш,
І вона не раз повернеться до тебе.

Приспів

І тоді хмарки склика
В танець музика дзвінка,
І на скрипці коник грає веселіше...
Із блакитного струмка
Починається ріка,
Ну а дружба починається з усмішки.

Від усмішки сонячної вмиє
Найсумніший дощик плакати перестане.
Сонний ліс ураз загомонить,
І заплеще, мов долонями, листками.

Від усмішки йде до всіх тепло:
До слона, і навіть до малої мишки..
Тож нехай, щоб добре всім було,
Мов ліхтарики, вмикаються усмішки!